



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Biennii Peripatetici**

Complectens Quæstiones Logicales Una Cum Institutionibus Dialecticis Ad Antiquorum Recentiorumque Mentem Resolutas, Nec Non Juxta Modernam Scholarum Peripateticarum Methodum Elaboratas & Explicatas

**Kretz, Marquard**

**Herbipoli, 1749**

§. 3. An formaliter consistat in modo superaddito?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52248)

maximè distant extrema *positive*, per illud formaliter distinguuntur C. per quod maximè distant *negative* N. Prius fit per relationem alienationis, de qua vid. n. 144. Posterius per negationem. *Si ais*: Distinctio nequit concipi sine negatione. *R.* Quid tum? etiam creatura concipi nequit sine creatore. *Si inferas*: Ergo negatio constituit formaliter distinctionem; *inferam* & *ego*: Ergo creator formaliter constituit creaturam. Quis hoc concedet, aut unquam concessit? Deinde distinctio *primò*, *formaliter*, *positive* & quoad rem ipsam est sine omni negatione; etsi *secundariò*, *consecutivè* & in modo explicandi sine ea non sit.

## §. III.

*An Distinctio Realis consistat formaliter in modo superaddito?*

139. *Nota.* Patroni hujus sententiæ per modum intelligunt *entitatem modalem*, quæ, licet à subjecto realiter sit inseparabilis, realiter tamen à eo distinguitur; cum subjectum possit existere sine tali modo, licet modus existere non valeat sine subjecto, adeoque inter rem & ejus modum detur saltem separabilitas non mutua. In ejusmodi entitate realiter rei superaddita dicunt consistere formaliter realem rei distinctionem à alia re. Contra hos.

140. *Dico.* Distinctio non consistit formaliter in tali modo. *Ratio* est *primò*. Secluso vel per mentem vel realiter tali modo Petrus adhuc esset distinctus à Paulo; cum secluso

etiam tali modo adhuc intrinsecè & essentialiter repugnet Petro, identificari cum Paulo: quandoquidem res semel distinctæ realiter, ne divinitus quidem *identificari* possunt realiter; cum manentes secundum entitates suas, semper maneant duæ; vel certè corruptis earum entitatibus, nova quædam entitas resultaret, quæ foret una. *Secundò* si talis modus est physicus, requirit causam suam physicè productivam: Sed quænam ista? *Dic mihi quis genitor, vel quâ sit origine natus. Iste modus . . . .* Si ad Deum recurras, pauperem te Philosophum Philosophi dicent; cum Philosophus absque urgente necessitate (qualis hîc nulla est, siquidem tota distinctio sine tali modo commodè explicari possit) recurrere ad Deum debeat. Si verò ad creaturas appelles, nullam invenies, quæ te non repellat; cum nulla actio creaturæ ad productionem physicam talis modi terminetur. Si autem modum tuum non quidem physicum, realem tamen esse contendas, qui non requirat causam suam physicè productivam; tunc rogo te, ut mihi ejusmodi modorum finem indices. Nam *Est modus in rebus* (scilicet indistinctus, ut adhuc sæpius probabitur suis locis) *sunt certi denique fines*, ne detur processus in infinitum, apud Philosophos implicans. Hunc autem quomodo in hâc sententia tua evitare possis, non video. Nam ille ipse modus superadditus, per quem Petrus distinguitur à Paulo, distinguitur etiam à bruto: vel ergo distinguitur à bruto sine modo super-

superaddito? & habetur intentum; vel distinguitur à bruto per alium modum superadditum? & sic itur in infinitum. *Si Dicas:* Modum illum distingui se ipso à bruto, cum non detur modus modi, & modus sit ultima rei indifferentis determinatio. *R.* Licet non detur modus modi in eodem genere, v. g. *sessio sessionis*, datur tamen in diverso genere, v. g. *actio ponens Unionem*. Pari ratione licet modus distinguatur se ipso à re, cujus est distinctio; se ipso tamen distingui non poterit à alia re, cujus non est distinctio, aliàs dabitur distinctio sine modo superaddito.

141. *Obj. 1.* Absque modo superaddito quælibet res est indifferens ut sit distincta vel non; ergo per modum superadditum determinari debet ad esse distinctum. *R. 1. N. Ant* ex ratione prima conclusionis. *R. 2. D. Ant.* Quælibet res absolutè spectata est indifferens, h. e. præscindit, an sit distincta, nec ne. C. quælibet res relativè sumpta est sic indifferens. N.

142. *Obj. 2.* Absque modo superaddito Petrus v. g. fundamentaliter tantum distinguitur à Paulo; ergo distinctio formaliter talis habebitur à modo superaddito. *R. D. Ant.* Petrus absolutè spectatus, secundum entitatem suam absolutam absolutè spectatam distinguitur tantum fundamentaliter à Paulo. C. Relativè spectatus, vel secundum entitatem absolutam relativè sumptam. N. Plura, quæ hinc objici possent, solventur in thesi metaphysica

de Relatione, ad quam materia de modis propriè pertinet.

## §. IV.

*An Distinctio Realis formaliter Consistat in Relatione Alietatis realis?*

143. Notandum hïc vel obiter, quod relativum fit id, quod dicit ordinem vel respectum ad aliud. Est concretum, cujus *Subiectum* est res respiciens aliud; Forma est ipse respectus vel relatio. Hęc varia fortitur nomina; Si relativa sint similia, dicitur *relatio similitudinis*; si sint dissimilia, vocatur *relatio dissimilitudinis*; si sint æqualia vel alia ab invicem &c. *relatio æqualitatis* vel *alietatis* &c. nuncupatur. Ex his facilè intelliges *statum questionis* in præfenti materia, qui talis est: An Petrus v. g. distinguatur formaliter à Paulo per hoc, quod sit alius à Paulo? Sive an relatio alietatis, quæ nemine cogitante inter Petrum & Paulum resultat, sit ipsa forma distinguens realiter Petrum à Paulo?

144. Dico. Distinctio realis consistit formaliter in *Relatione alietatis realis*. *Ratio*. Imprimis distinctio consistit formaliter in *Relatione*; quia esse distinctum est terminus formaliter relativus. vid. n. 133. Deinde consistit in *Relatione Alietatis*; quia per hoc præcisè & formaliter duæ res intelliguntur distinctæ, quod intelligantur aliæ àb invicem, id quod ex refutatione præcedentium thesium satis colligi potest. vide etiam signa rationis n. 135. posita.